

во" (2007, 2008 рр.); співавтор – "Географія України" (1992 р.); "Географія України підручник для 8-9 класів середньої школи" (1996–2004 рр.); "Географія: завдання та тести" (1993 р.); "Хрестоматія з географії України" (1994 р.); "Географія" (1995 р.); "Словник-довідник учня з економічної і соціальної географії світу" (1996 р.); "Географія у запитаннях і відповідях" (1997 р.); "Географія: навчальний посібник для старшокласників та абітурієнтів" (1998 р.); "Як експортувати в Україну" (1998 р., португальською); "Географія Африки" (2000 р.); "Методика викладання географії" (2000 р.); "Географія України" (2000 р.); "Економічна та соціальна географія України" (2001 р.); "Економічна і соціальна географія світу. Підручник для 10-го класу" (2004 р.), "Українська екологічна енциклопедія" (2005 р.), "Енциклопедія комунального господарства" (2006 р.) та державного стандарту загальної середньої освіти з географії. Автор роману "Три сні українця" (2003 р.), восьми романів і кіносценаріїв, в тому числі "День незалежності" (2010 р.).

Академік АН вищої освіти України.

Заслужений працівник освіти України (2009 р.), Відмінник народної освіти (2000 р.). Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України (2001 р.). Відзнакою Петра Могили МОН України (2006 р.), лауреат Премії імені Тараса Шевченка Київського національного університету імені Тараса Шевченка (1999 р.), Премії імені Ярослава Мудрого АН ВШ України (2004 р.). Нагороджений орденом Архістратиґа Михаїла V–III ступенів.

ВІКТОРУ МИКОЛАЙОВИЧУ САВИЦЬКОМУ – 65!

Народився Віктор Миколайович 25 квітня 1948 р. у смт Калинівка Вінницької області.

У 1972 р. закінчив хімічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "неорганічна хімія". Навчався в Кралоуому університеті (м. Прага, Чехословаччина).

У 1970-1975 рр. навчався в аспірантурі при кафедрі неорганічної хімії Київського державного університету ім. Т.Г.Шевченка.

З 1975 р. старший інженер та старший науковий співробітник (1977–1999 рр.) проблемної науково-дослідної лабораторії гідроекології і гідроекології географічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, з 2000 р. – доцент кафедри гідрології і гідрохімії.

У 1976 р. захистив кандидатську дисертацію "Порівняльна характеристика аміно- і аміноселеноціанатних сполук перехідних металів" за спеціальністю 02.00.01– неорганічна хімія (науковий керівник – д.х.н., проф. В.В.Скопенко).

Читає курси: "Методика гідрохімічних досліджень", "Меліоративна гідрохімія", "Радіоактивність природних вод", "Утилізація техногенних відходів та охорона вод", "Гідроекологічні проблеми", "Правові аспекти водокористування".

Наукові інтереси: хіміко-аналітичні дослідження природних, техногеннозмінених і техногенних об'єктів навколишнього середовища, гідрохімічні дослідження поверхневих природних вод суходолу, розробка моніторингових заходів стосовно зазначених вод, проблеми і практична реалізація заходів, пов'язаних з утилізацією осадових загальноміських стічних вод. Проводив дослідження на Шацьких озерах, річках Правобережного Полісся, притоках Дніпра та Дунаю.

Автор та співавтор більше 140 наукових праць, зокрема "Використання осадових стічних вод у сільському господарстві" (1997 р., співавтор) та "Географічні основи охорони навколишнього середовища" (2006 р., співавтор).

ВАЛЕРІЮ ПЕТРОВИЧУ МИХАЙЛЕНКУ – 65!

Народився Валерій Петрович 6 листопада 1948 р. у м. Дніпродзержинську Дніпропетровської області.

У 1971 р. – закінчив хімічний факультет Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "Хімія та аналіз рідкісних елементів".

1971–1972 рр. – інженер Інституту загальної та неорганічної хімії ім. А. В. Думанського АН УРСР.

З 1972 р. – старший лаборант, інженер, старший інженер, асистент (з 1982 р.), доцент (з 1991 р.) кафедри хімії аналізу рідкісних елементів хімічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Також працював звільненим заступником Голови профспілкового комітету університету.

У 1981 р. захистив кандидатську дисертацію "Газохроматографічні методи визначення важких металів у вигляді бета-дікетонатів" за спеціальністю 02.00.02 – аналітична хімія (наукові керівники – к.хім.н., доц. І. П.Середа та к.хім.н. А. М. Король).

З 1985 р. – старший викладач, доцент кафедри фізичної географії та геоекології на географічному факультеті Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Читає курси: "Екоменеджмент і забруднювальні речовини у природному середовищі", "Стійкі органічні забрудники", "Міжнародні екологічні конвенції та договори", "Основи екології та БЖД".

Автор 60 публікацій, у т.ч. 3-х навчальних посібників, зокрема "Хімічна технологія, практикум" (1978 р.), "Методи аналізу природних вод" (1983 р.), навчально-методичного комплексу "Зелений пакет" (2009 р., співавтор). 4-х авторських свідоцтв.

Наукові інтереси: сталий розвиток суспільства, хімічне забруднення довкілля, філософське осмислення взаємодії природи і людської свідомості.

Працював у донорських проектах АМР, ГЕФ-ЮНЕП, Швейцарського національного наукового фонду та ОБСЄ. Член редколегії наукового журналу "Environmental Research, Engineering and Management", (Литва), експерт ОБСЄ.

Нагороди: медаль Президії Верховної Ради СРСР, "В пам'ять 1000-ліття Києва" (1983 р.), пам'ятна медаль з нагоди 15-річчя Асоціації міст України (2006 р.).

ОЛЬГА ОЛЕКСАНДРІВНА ЛЮБИЦЕВІЙ – 60!

Народилася Ольга Олександрівна 13 травня 1953 р. у Мінську (Білорусь).

У 1977 р. закінчила кафедру економічної географії Київського державного університету ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю "географ, економіко-географ, викладач". З того ж року – інженер науково-дослідного сектора, 1979–1983 рр. – аспірант кафедри економічної географії географічного факультету Київського університету. З 1983 р. – молодший науковий співробітник.

У 1985 р. захистила кандидатську дисертацію "Територіальна організація галузевого комплексу сфери обслуговування (на прикладі автотехобслуговування в Українській РСР)" за спеціальністю 11.00.02 – економічна та соціальна географія (науковий керівник – к.е.н., доц. С.І. Ішук).

З 1990 р. – завідувач навчально-методичної лабораторії геоінформації і туризму, асистент (1991 р.), з 1996 р. – доцент кафедри країнознавства і туризму.

У 2003 р. захистила докторську дисертацію "Геопросторова організація туристичного процесу" за спеціальністю 11.00.02 – економічна і соціальна географія.

З 2005 р. – професор, з 2006 р. – завідувач кафедри країнознавства і туризму,

Читає курси: "Ринок туристичних послуг", "Географія населення, культури і релігії", "Організація послуг гостинності в туризмі", "Вступ до фаху: туризмознавство", "Туризмолігія".

Наукові інтереси: проблеми соціальної географії, географії культури та релігії, сфери послуг, географії та організації туризму, готельної справи, дослідження вітчизняного та світового туристичного ринку.

Автор понад 200 наукових і методичних праць, зокрема: "Географія релігій" (1998 р.), "Ринок туристичних послуг (геопросторові аспекти)" (2002, 2006, 2009 рр.), "Методика розробки турів" (2003, 2008 рр.), "Туристичні ресурси України" (2007 р.), "Туризмознавство: вступ до фаху" (2008 р.), "Паломництво та релігійний туризм" (2011 р.), співавтор підручника для 10 класу загальноосвітньої школи "Економічна та соціальна географія світу" (1997, 1998, 2000, 2002, 2004, 2006 рр.).

Член Науково-методичної комісії з туризму МОН України, член робочої групи з розробки Галузевого стандарту вищої освіти з напрямку "туризм". Член Експертної ради з культури, мистецтва і туризму Центру оцінювання якості освіти і ліцензування та експерт МОН України з напрямку "туризм". Голова Науково-методичної комісії Асоціації навчальних закладів України готельного і туристичного профілю. Академік Академії туризму України. Академік Академії наук вищої освіти України.

Нагороди: відмінник освіти України, почесний працівник туризму України, грамоти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, Міністерства культури України, подяки ректора Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

НАТАЛІЇ ПЕТРІВНІ ГЕРАСИМЕНКО – 60!

Народилася Наталія Петрівна 8 лютого 1953 р. в Києві.

Випускниця кафедри фізичної географії Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (1975 р.).

По закінченню університету працювала в Інституті географії АН України, починаючи від інженера до провідного наукового співробітника. Вихованка палеогеографічної школи д.г.-м.н. М.Ф. Веклича, під керівництвом якого у 1985 р. захистила кандидатську дисертацію "Реконструкція палеоландшафтів Київського Придніпров'я (плейстоцен і пліоцен)".

У 2004 р. в Інституті географії НАН України захистила докторську дисертацію "Розвиток зональних ландшафтів території України у четвертинному періоді" за спеціальністю 11.00.04 – геоморфологія та палеогеографія.

У Київському університеті – з 1987 р., з 2005 р. – професор кафедри землезнавства та геоморфології.

Викладає курси "Палеогеографія з основами палеоекології", "Палеогеографія антропогену", "Палеоландшафтознавство", "Методи палеогеографічних досліджень", "Методи аналітичних досліджень четвертинних відкладів", "Геоархеологія", "Палеоекологія" та веде науково-дослідницький практикум із палеогеографії антропогену.

Досліджує палеогеографію та стратиграфію четвертинного періоду, вивчає еволюцію плейстоценових і голоценових ландшафтів, палеоекологію давньої людини на території України у співробітництві з геологами та археологами. Основні методи дослідження – палеопедологічний та спорово-пилковий, направлені на реконструкцію давніх ґрунтів та рослинності як індикаторів давніх ландшафтів та клімату.

Автор і співавтор близько 300 наукових публікацій, 20 монографій, атласів та брошур: "Методика реконструкції природи Середнього Придніпров'я в пізньому кайнозое" (1982 р.); "Основы методики изучения древней природы" (1983 р.); "Палеогеография Киевского Приднепровья" (1984 р.); "Палеогеографические этапы и детальная стратиграфическая схема плейстоцена территории Украины" (1984 р.); "Палеоландшафты правобережья Киевского При-

